

وزیر جهاد کشاورزی اعلام کرد:

تعادل قیمت کالاها در بازار، از ذخایر احتیاطی استفاده نکرده ایم

وزیر جهاد کشاورزی با بیان اینکه تامین کالا به صورت صد در صدی انجام می شود، گفت: قیمت ها مناسب و متعادل تر شده اند، ما ذخایر احتیاطی برای مواقع اضطراری داریم که تاکنون از آن ها استفاده نکرده ایم و موجودی ذخایر ما به حد کافی است. به گزارش اقتصادسرامد، غلامرضا نوروزی قزلیجه - وزیر جهاد کشاورزی - با اشاره اینکه وزارتخانه جهاد کشاورزی وظیفه تامین امنیت غذایی، تنظیم بازار و رساندن محصولات به دست مصرف کنندگان را بر عهده دارد گفت: تدابیر و پیش بینی هایی برای تامین کالاها و تنظیم بازار در ماه مبارک رمضان و عید نوروز صورت گرفته بود در عین حال یک اصلاحات اقتصادی اساسی را هم در کشور انجام داده بودیم که موضوع جنگ نیز به آن اضافه شد. با وجود این مؤلفه ها، شاهد تحقق مطلوب امنیت غذایی در کشور بودیم به گونه ای که در جامعه همه کالاهای اساسی و محصولات کشاورزی مورد نیاز تامین و در دسترس مردم قرار گرفت.

وی عنوان کرد: بیش از ۸۵ درصد امنیت غذایی کشور متکی بر تولید داخلی است. کشاورزان، بهره برداران، دامداران، مرغداران، روستاییان و عشایر همه با شور و شوق مضاعف، کار و تلاش می کنند تا تحت هر شرایطی تولید را ادامه دهند. الطاف الهی نیز شامل حال ما شده و بارندگی های خوبی در کشور شاهد بودیم، از این رو ما روزهای بهتر و مطلوب تری را در حوزه تامین محصولات کشاورزی و کالاهای اساسی خواهیم داشت.

وزیر جهاد کشاورزی در ادامه اظهار کرد: در شروع جنگ رمضان با مردم صحبت و این موضوع را تاکید کردم که امنیت غذایی و کالاهای اساسی تحت هر شرایطی تامین خواهد شد امروز که حدود ۳۵ روز از این جنگ می گذرد باز هم تاکید می کنیم که با کمک فعالان زنجیره بزرگ بخش کشاورزی استمرار در تامین کالاهای اساسی را خواهیم داشت. مردم شریف و شمار سانه ها با حضور در بازار و میداين شاهد وفور کالا و همچنین مناسب بودن قیمت ها بودند. انصافاً صنوف و توزیع کنندگان نیز پای کار بودند و حتی شاهد ارائه تخفیف هایی بودیم. در مقایسه با ماه گذشته، در برخی اقلام اساسی با کاهش قیمت نیز مواجه هستیم.

نوری با بیان اینکه تامین کالا به صورت صد در صدی انجام می شود گفت: قیمت ها مناسب و متعادل تر شده اند، در برخی حوزه ها، از جمله مرغ داری، با دلیل پایین بودن قیمت ها، با زبان میداين شاهد هستیم، اما همچنان پای کار کشور ایستاده ایم و به تولید ادامه می دهند. با اقداماتی که اجرا می شود، امیدواریم این قیمت ها متعادل شده و امکان ادامه تولید اقتصادی برای همه فعالان فراهم شود.

به گفته وی مهمترین ذخیره ما، لطف خداوند و بارندگی های مناسب بود و علاوه بر این روند مداوم و بدون تعطیل تولید در کشور است که استمرار دارد. ما ذخایر احتیاطی برای مواقع اضطراری داریم که تاکنون از آن ها استفاده نکرده ایم و موجودی ذخایر ما به حد کافی است. شرایط جوی و اقلیمی مناسب نیز به تولید مطلوب کمک کرده است، لذا جای هیچگونه نگرانی در این خصوص وجود ندارد.

وزیر جهاد کشاورزی تعهد گفت: مسأ در وزارت جهاد کشاورزی و مجموعه همکارانمان در سراسر کشور، به اتفاق همه فعالان این زنجیره، این است که همانطور که تا به امروز امنیت غذایی و تامین کالاهای اساسی و محصولات کشاورزی به بهترین نحو انجام شده است، پس از این نیز با قدرت ادامه خواهیم داد و هیچ نگرانی برای مردم ما در این خصوص وجود نخواهد داشت.

گروه راهبردی - مرتضی فاختری -

که نظم جهانی دستخوش دگرگونی های بنیادین است و تحولات ژئوپلیتیکی در خاورمیانه، به ویژه با تشدید تنش های منطقه ای، چشم انداز استراتژیک منطقه را دگرگون ساخته است، تنگه هرمز بیش از هر زمان دیگری به کانونی برای بازتعریف موازنه قدرت و سهم بری از ثروت آینده تبدیل شده است. موقعیت منحصر به فرد این آبراهه حیاتی، آن را به ابزاری بالقوه در دست ایران بدل ساخته تا بتواند در منازعات قدرت آینده سهمی قابل توجه ایفا کند، به ویژه در تقابل با پروژه هایی چون کریدور جنوبی رژیم صهیونیستی که با هدف تغییر موازنه منطقه و تحت الشعاع قرار دادن پیمان ابراهیم طراحی شده است. مشروعیت و پایداری هر گونه رژیم حقوقی حاکم بر این تنگه، به اقتدار اجرایی واقعی وابسته است؛ لذا تسلط دریایی بر این مسیر آبی، نیازمند همراهی با یک سازوکار سیاسی بین المللی، حداقل در سطحی دوجانبه، است. این امر بدان معناست که تصور دستیابی به منافع اقتصادی پایدار صرفاً از طریق تصمیمات یکجانبه، دور از واقع بینی بوده و رویکردی جامع نگر را می طلبد. در این میان، ضروری است که در مذاکرات و افکار عمومی داخلی و خارجی، این نکته نهادینه شود که نگاه صرفاً غیراقتصادی به تنگه هرمز در گذشته، منجر به سال ها بهره برداری رایگان و غیر معقول توسط کشورهای مختلف شده است؛ وضعیتیکه منافع ملی کشورهای منطقه را به چالش کشیده و عملاً به نفع دولت های فرامنطقه ای تمام شده است. بازنگری در این رویکرد و تعریف چارچوبی عادلانه و متوازن برای بهره برداری از این آبراهه، گامی اساسی در جهت حفظ منافع ملی و منطقه ای در دوران پر آشوب کنونی خواهد بود.

«تنگه هرمز» اهرم استراتژیک ایران در نظم نوین جهانی

تنگه هرمز، این شیرینای حیات آب های جنوب ایران، اکنون در کانون توجهات جهانی و منطقه ای قرار گرفته و نقشی کلیدی در معادلات قدرت و استراتژی های ملی ایفا می کند. در جهانی که نظم سستی آن در حال رنگ باختن است و بازیگران جدید و ائتلاف های نو ظهور، چشم انداز ژئوپلیتیکی را دستخوش تغییرات اساسی کرده اند، ایران می تواند از موقعیت منحصر به فرد این تنگه به عنوان یک اهرم استراتژیک قدرتمند بهره مند شود. اهمیت این آبراهه تنها به دلیل حجم عظیم تجارت جهانی انرژی که از آن عبور می کند نیست، بلکه فراتر از آن، به نمادی از اقتدار و توانایی ایران در تأثیر گذاری بر موازنه قدرت منطقه ای و جهانی بدل شده است. تحولات اخیر در منطقه، از جمله تلاش ها برای شکل دهی به پروژه هایی مانند کریدور جنوبی رژیم صهیونیستی که با هدف ایجاد مسیرهای تجاری جدید و دور زدن نقاط استراتژیک سنتی صورت می گیرد، اهمیت تنگه هرمز را دوچندان کرده است. این کریدور، که در چارچوب پیمان ابراهیم و با هدف تحکیم روابط بین برخی کشورهای غربی و رژیم صهیونیستی شکل گرفته، تلاشی است برای تغییر جغرافیای اقتصادی و سیاسی منطقه و کاهش وابستگی به مسیرهای سنتی. در چنین شرایطی، تنگه هرمز نه تنها یک گذرگاه آبی، بلکه میدانی برای نمایش اقتدار و پیامی راهبردی از سوی ایران به بازیگران منطقه ای و جهانی است. توانایی ایران در کنترل یا تأثیر گذاری بر تردد در این تنگه، می تواند به عنوان یک عامل بازدارنده در برابر تهدیدات بالقوه و همچنین ابزاری برای پیشبرد

«سرامد» بررسی کرد؛

ضرورت بکارگیری اقتدار ایران

در «مدیریت تنگه هرمز»

واکاوی مدیریت و رژیم حقوقی جدید در تنگه هرمز

این تغییر پارادایم، نیازمند یک اراده سیاسی قوی و رویکردی مبتنی بر منافع متقابل است تا بتوان از ظرفیت های عظیم تنگه هرمز، نه در جهت تقویت منافع قدرت های خارجی، بلکه در راستای توسعه و رفاه پایدار کشورهای منطقه بهره برداری کرد. گذار از نگاه غیراقتصادی به تنگه هرمز و اتخاذ رویکردی مبتنی بر منافع منطقه ای، چالشی اساسی در برابر سیاست خارجی و اقتصادی ایران و سایر کشورهای منطقه است. بهره برداری رایگان و بدون قید و شرط از این آبراهه توسط قدرت های فرامنطقه ای، نه تنها منافع اقتصادی بالقوه را از کشورهای ساحلی دریغ داشته، بلکه ثبات بلندمدت منطقه را نیز تضعیف کرده است. این وضعیت، که در آن بخش عمده ای از هزینه های تأمین امنیت و مدیریت این مسیر حیاتی توسط کشورهای منطقه متحمل می شود، در حالی که سود اصلی نصیب بازیگران خارجی می گردد، قابل دفاع نیست. تعارض منافع در اینجا آشکار است: منافع فرامنطقه ای غالباً به دنبال حفظ جریان آزاد ارزان انرژی و کالا برای مقاصد خود هستند، در حالی که منافع منطقه ای ایجاب می کند تا از این موقعیت استراتژیک به عنوان اهرمی برای توسعه اقتصادی، افزایش امنیت و تقویت جایگاه منطقه ای استفاده شود. بازنگری در بهره برداری از تنگه هرمز، به معنای تعریف مجدد چارچوب های حقوقی و اقتصادی حاکم بر آن است؛ چارچوب هایی که منافع عادلانه کشورهای منطقه را در اولویت قرار دهد. این امر می تواند شامل وضع عوارض ترانزیت منطقی، مشارکت در مدیریت خطوط لوله و تأسیسات انرژی، و ایجاد سازوکارهای همکاری منطقه ای برای تأمین امنیت و مدیریت پایدار این آبراهه باشد. چنین تغییری، نه تنها به نفع ایران، بلکه به نفع کل منطقه خواهد بود، چرا که می تواند به کاهش تنش ها، افزایش همکاری های اقتصادی و ایجاد یک نظم منطقه ای پایدارتر منجر شود. در نهایت، تبدیل تنگه هرمز از یک گذرگاه رایگان به یک منبع استراتژیک اقتصادی، گامی حیاتی در جهت تحقق منافع ملی و منطقه ای در برابر منافع غالباً متضاد قدرت های فرامنطقه ای است.

چشم انداز آینده

چشم انداز آینده تنگه هرمز، آمیزه ای از فرصت ها و چالش های پیچیده است که عمدتاً تحت تأثیر تحولات ژئوپلیتیکی، اقتصادی و زیست محیطی شکل خواهد گرفت. از منظر اقتصادی، با توجه به نقش حیاتی این تنگه در انتقال بخش قابل توجهی از انرژی جهان، هرگونه اختلال در آن می تواند پیامدهای گسترده ای بر بازارهای جهانی داشته باشد. در مقابل، مدیریت هوشمندانه و مبتنی بر همکاری این آبراهه، می تواند به فرصتی برای توسعه اقتصادی پایدار کشورهای منطقه، از طریق دریافت عوارض عادلانه و توسعه زیر ساخت های مرتبط تبدیل شود. چالش های زیست محیطی، از جمله افزایش ترافیک دریایی و احتمال وقوع حوادث نفتی، نیازمند توجه و مسرماه گذاری فزاینده در فناوری های پاک و پروتکل های ایمنی پیشرفته خواهد بود. در حوزه ژئوپلیتیک، رقابت قدرت های منطقه ای و فرامنطقه ای برای نفوذ و کنترل بر این گلوگاه استراتژیک، همچنان ادامه خواهد داشت. با این حال، روند فزاینده همکاری های منطقه ای و تأکید بر منافع مشترک، می تواند به کاهش تنش ها و ایجاد مدلی پایدارتر برای مدیریت تنگه منجر شود. آینده این تنگه، در گرو توانایی بازیگران منطقه ای در ایجاد اجماع، اتخاذ رویکردهای اقتصادی محور و اولویت دادن به ثبات و امنیت پایدار، در مقابل منافع کوتاه مدت و رقابت های تسلیحاتی خواهد بود. این مسیر، نیازمند دیپلماسی فعال، درک متقابل و اراده سیاسی برای تبدیل یک نقطه بالقوه تنش به نمادی از همکاری و شکوفایی منطقه ای است.

بدون شرح

عکس: اصغر بشارتی

«بازنگری در بهره برداری از تنگه هرمز» منافع منطقه ای در مقابل منافع فرامنطقه ای

نگاه غیراقتصادی و رویکرد سنتی به بهره برداری از تنگه هرمز، طی دهه ها، بستری برای منافع فرامنطقه ای فراهم آورده و منافع ملی کشورهای منطقه را به حاشیه رانده است. در گذشته، این آبراهه حیاتی بیش از آنکه به عنوان یک منبع ارزشمند اقتصادی و اهرمی استراتژی ک برای کشورهای ساحلی، به ویژه ایران، در نظر گرفته شود، صرفاً به عنوان یک گذرگاه ترانزیتی رایگان تلقی می گردید. این نگاه، منجر به بهره برداری بی رویه و غالباً بدون پرداخت هزینه های عادلانه توسط قدرت های بزرگ و کشورهای فرامنطقه ای شده است؛ وضعیتیکه سود اصلی را عاید بازیگرانی کرده که منافعشان لزوماً با ثبات و توسعه پایدار منطقه همسو نبوده است. در مقابل، کشورهای منطقه، علیرغم تأمین بخش عمده ای از امنیت این آبراهه و پذیرش ریسک های ژئوپلیتیکی مرتبط با آن، از منافع اقتصادی قابل توجهی که می توانست از طریق عوارض ترانزیت یا مشارکت در مدیریت منابع انرژی حاصل شود، محروم مانده اند. این وضعیت، نه تنها ناعادلانه است، بلکه در بلندمدت، به بی ثباتی منطقه دامن می زند، چرا که حسن نایربری و نادیده شدن منافع ملی، زمینه را برای تنش ها و رقابت های بیشتر فراهم می کند. بازنگری در این رویکرد، امری ضروری و فوری است. تغییر نگاه از یک گذرگاه صرفاً ترانزیتی به یک منبع استراتژیک و اقتصادی، که بهره برداری از آن باید بر اساس اصول عادلانه و متقابل صورت گیرد، اولین گام در جهت احقاق حقوق ملی و منطقه ای است.